

Acilen bir yazı yazmak için çok üzgünüm. Söylemek istediğim bir şey bulamıyorum ama yazarsam belki bu lal olmuş halime biraz faydası olur.

25 senedir *abi* derken anlamını içimde hissettiğim birini kaybettim. Temmuz 68 doğumlu olduğuna göre 52 yaşında oluyor. Bünyesi zayıftı. Şekeri vardı. Kovidi ağır geçireceğini tahmin edebilirdik ama vadesinin bu bahaneyle yetişeceğine hala inanabilmiş değilim.

Bir ay önce konuşmuşuz. Ben yine kızları sordum. O yine onları anlattı. Son birkaç aydır girdiği işinde, uzun zamandır çektiği maddi sıkıntıdan kurtulmuş gibi geliyordu. Ben de seviniyordum.

Ben ondan bu yıllar içinde *fikir sahibi olmanın* ne demek olduğunu öğrendim.

Gittiği yerde dünyadakinden daha iyi karşılanacağını ümit ettiğimden sanırım asıl üzüldüğüm geride kalanlar. Allah onlara sabır versin. Allah taksiratını affetsin, merhametiyle muamele etsin ve onu dünyada kavuşamadıklarıyla cennetinde kavuştursun. İyi bir adamı kaybettik.